

Paulus första brev till Timoteus

I Kapitlet

Hälsning. Varning för falsk lära. Tacksägelse för Guds nåd och förmaning till ståndaktighet i tron. Lag och evangelium.

Paulus, Jesu Kristi apostel enligt befallning av Gud vår Frälsare och Herren Jesus Kristus, vårt hopp,

Apg. 9:15. Gal. 1:1. Kol. 1:27,

2. till Timoteus, min äkta son i tron. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud, vår Fader och Jesus Kristus, vår Herre.

Apg. 16:1. 1 Kor. 4:17. Gal. 1:3.

1 Thess. 3:2. Tit. 1:4. 1 Petr. 1:2.

3. Nu, liksom när jag gav mig iväg till Makedonien, ber jag dig att stanna kvar i Efesus för att uppmana somliga att inte förkunna främmande läror

Apg. 20:1, 3. Gal. 1:6-7.

4. och inte bry sig om fabler och släktregister, som inte har något slut och som snarare åstadkommer ordstrider än den uppfostran i tron som är av Gud.

1 Tim. 4:7. 2 Tim. 2:16f.

5. Ty huvudsumman av budet är kärlek av ett rent hjärta och av ett gott samvete och av en uppriktig tro,

Rom. 13:8. Gal. 5:14.

6. varifrån somliga har kommit vilse och vänt sig till tomt prat.

1 Tim. 6:4f. Tit. 1:14, 3:9.

7. De vill vara lärare i lagen och förstår ändå inte vad de själva säger, eller vad de försäkrar.

8. Men vi vet att lagen är god, om man brukar den rätt,

Rom 7:12.

9. och vet, att lagen inte är satt för den rättfärdige, utan för laglösa och olydiga, för ogudaktiga och syndare, för oheliga och oandliga människor, fadermördare och modernmördare, mandråpare,

Gal. 3:19, 5:23.

10. otuktiga, homosexuella, slavhandlare, lögnare, menedare och vad helst annat som strider emot den hälsosamma läran.

11. Enligt den salige Gudens härliga evangelium som jag har fått mig anförtrott.

12. Och jag tackar vår Herre Kristus Jesus, som har gett mig kraft, att han ansåg mig värd förtroende och tog mig i sin tjänst,

13. mig, som tidigare var en hädare och en förföljare och en våldsverkare. Men jag fick barmhärtighet, eftersom jag hade gjort det ovetande i otro.

Joh. 9:39. Apg. 3:17, 8:3, 9:1, 22:4, 26:9.

1 Kor. 7:25, 15:9. Gal. 1:13. Fil. 3:6.

14. Men vår Herres nåd har dess mer överflödat med tron och kärleken som är i Kristus Jesus.

15. Det är ett ord att lita på och på allt sätt värt att tas emot, att Kristus Jesus har kommit i världen för att frälsa syndare, bland vilka jag är den främste.

Matt. 9:13. Mark. 2:17.

Luk. 5:32, 19:10. 1 Joh. 3:5.

16. Men jag har fått barmhärtighet för att Jesus Kristus skulle främst på mig bevisa hela sitt tålmod, till en förebild för dem som skulle komma att tro på honom till evigt liv.

17. Men evigheternas konung, den oförgånglige, osynlige, den ende vise Guden vare ära och pris i all evighet. Amen.

Rom. 16:27. 1 Tim. 6:16.

18. Detta bud ger jag dig, min son Timoteus, i enlighet med de profetiska ord, som en gång uttalades över dig, så att du med dem kan strida den goda striden,

1 Tim. 6:12. 2 Tim. 4:7.

19. och behålla tron och ett gott samvete, vilket somliga har stött bort ifrån sig och därigenom lidit skeppsbrott i tron.

1 Tim. 3:9.

20. Till dem hör Hymeneus och Alexander, som jag har överlämnat åt Satan, för att de skulle lära sig att inte häda.

2 Tim. 2:17, 4:14. 1 Kor. 5:5.

2 Kapitlet

Paulus uppmanar till bön för alla och ger anvisningar till männen och kvinnorna i församlingen.

Så förmanar jag nu först av allt, att man skall frambara böner, åkallan, förböner och tacksägelse för alla människor,

2. för kungar och för all överhet, så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv i all gudsfuktan och värdighet.

Jer. 29:7.

3. Ty sådant är gott och välbehagligt för Gud, vår Frälsare,

4. som vill att alla människor skall bli frälsta och komma till sanningens kunskap.

Hes. 18:23. 2 Petr. 3:9.

5. Ty det är en Gud och en medlare mellan Gud och människor nämligen människan Kristus Jesus,

Joh. 17:3. Rom. 3:30, 10:12.

Gal. 3:19. Hebr. 9:15.

6. som gav sig själv till lösen för alla. Detta vittnesbörd skulle framföras när tiden var inne.

Matt. 20:28. Ef. 1:7, Kol. 1:14. 1 Kor. 1:6.

7. Och till det har jag blivit satt som predikare och apostel – jag talar sanning i Kristus och ljuger inte – en lärare för hedningarna i tro och sanning.

Apg. 9:15, 13:2, 22:21. Rom. 9:1. Rom. 11:13,

15:16. Gal. 1:16, 2:7-8. Ef. 3:8. 2 Tim. 1:11.

8. Jag vill därför att männen överallt skall be och lyfta upp heliga händer, utan vrede och tvekan.

Ps. 134:2. Mal. 1:11.

Matt. 5:23, 6:14. Joh. 4:21.

9. Likaså skall kvinnorna pryda sig i anständig dräkt med blygsamhet och återhållsamhet, inte med hårflätningar eller guld eller pärlor eller dyrbar klädnad,

Tit. 2:3. 1 Petr. 3:3.

10. utan, så som det passar kvinnor som bekänner sig vara gudfruktiga, med goda gärningar.

11. En kvinna bör i stillhet låta sig undervisas med all undergivenhet.

1 Mos. 3:16. Ef. 5:24.

12. Men jag tillåter inte en kvinna att undervisa, inte heller att bestämma över mannen, utan hon skall vara stilla.

1 Kor. 14:34.

13. Ty Adam blev först skapad, och sedan Eva. 1 Mos. 1:27, 2:18f. 1 Kor. 11:8-9.

14. Och Adam blev inte bedragen, utan kvinnan blev bedragen och föll i överträdelse.

1 Mos. 3:6. 2 Kor. 11:3.

15. Men hon blir frälst genom barnafödelsen, om hon förblir i tro, kärlek och helgelse i renhet*.

*Alt. övers.: med självbehärskning.

3 Kapitlet

Hur de som tjänar i församlingen bör vara.

Detta är ett trovärdigt ord: Om någon strävar efter en församlingsledares tjänst, så är det en god uppgift han önskar sig.

2. En församlingsledare skall vara ostrafflig, en enda hustrus man, nykter, förständig, anständig, gästfri, väl lämpad att undervisa, Tit. 1:6-7.

3. inte drinkare, inte våldsam, inte sniken på orätt vinning, utan mild, inte stridslysten, inte girig. 2 Tim. 2:24.

4. Han bör väl förestå sitt eget hus, hålla sina barn i lydnad med all värdighet.

5. Om någon inte kan förestå sitt eget hus, hur skall han då kunna sköta Guds församling?

6. Han skall inte vara nyomvänd, för att han inte skall bli uppblåst och falla under djävulens dom.

7. Han måste också ha ett gott vittnesbörd av dem som är utanför för att han inte skall utsättas för smädelse och falla i djävulens snara.

1 Kor. 5:12.

8. Församlingstjänarna bör på samma sätt uppträda värdigt, inte tala med klugen tunga, inte vara benägna att dricka mycket vin*, inte lystna på pengar, *KXII drinkare. Apg. 6:3.

9. och äga trons hemlighet i ett rent samvete.

10. Men också dessa skall först prövas. Sedan kan de tjäna, om de är utan anmärkning.

11. Deras hustrur skall på samma sätt uppträda värdigt, inte förtala någon, utan vara nyktra och trogna i allt.

12. En församlingstjänare skall vara

en enda hustrus man, hålla god ordning på sina barn och på sitt eget hus.
13. Ty de som har tjänat väl förvärvar sig en aktad ställning och stor frimodighet i tron på Kristus Jesus.

Matt. 25:21. 1 Joh. 3:21, 5:14.

14. Detta skriver jag till dig, i hopp att snart få komma till dig,

15. och för att om så skulle hända att jag dröjer, du skall veta hur du skall förhålla dig i Guds hus, som är den levande Gudens församling, en pelare och sanningens grundval.

16. Och erkänt stor är gudaktighetens hemlighet: Gud som blev uppenbarad i köttet, rättfärdigad i Anden, sedd av änglarna, predikad bland hedningarna, trodd i världen och upptagen i härligheten.

Joh. 1:14. Ef. 3:5-6. 1 Petr. 3:18. 1 Joh. 1:2.

4 Kapitlet

Förutsägelse om ett kommande avfall från tron. Föreskrifter till Timoteus med hänsyn till hans kallelse och tjänst.

Men Anden säger uttryckligen att i de sista tiderna skall somliga avfalla från tron och hålla sig till villoandar och onda andars läror*,

*KXII: djävulsläror.

Matt. 24:23. 2 Thess. 2:3. 2 Tim. 3:1.

2 Petr. 3:3. 1 Joh. 2:18. Jud. v. 18.

2. genom dem som med hyckleri talar lögn, vilka är brännmärkta i sina egna samveten

3. och som förbjuder äktenskap och vill att man skall avstå från mat, som Gud har skapat för att tas emot med tacksägelse av dem som tror och har lärt känna sanningen.

1 Mos. 9:3. Rom. 14:6. 1 Kor. 10:30.

4. Ty allt det Gud har skapat är gott,

och inget är förkastligt, som tas emot med tacksägelse, 1 Mos. 1:31. Apg. 10:15.

Rom. 14:14f. 1 Kor. 10:25. Tit. 1:15.

5. för det blir helgat genom Guds ord och bön.

6. När du lägger fram detta för bröderna, så blir du en god Jesu Kristi tjänare, som får sin näring av trons och den goda lärans ord som du alltid har följt.

2 Tim. 1:5, 3:14-15.

7. Men de oandliga och käringaktiga fablerna skall du visa ifrån dig. Öva dig själv i stället i gudsfruktan.

1 Tim. 1:4f.

8. Ty kroppslig övning är till liten nytta, men gudsfruktan är nyttig till allt och har löfte med sig både för detta livet och det kommande. Kol. 2:23.

9. Det är ett trovärdigt ord och på allt sätt värt att tas emot. 1 Tim. 1:15.

10. Ty för detta, både arbetar vi och blir smädade, eftersom vi har satt vårt hopp till den levande Guden, som är alla människors Frälsare, i synnerhet deras som tror.

Ps. 107:2.

11. Sådant skall du inskräpa och undervisa.

12. Låt ingen förakta dig för din ungdom, utan var för dem som tror ett föredöme i ord, i din livsföring, i kärlek, i ande, i tro, i renhet.

1 Kor. 16:10-11. Tit. 2:7f. 1 Petr. 5:3.

13. Fortsätt att föreläsa, förmana och undervisa tills jag kommer.

14. Försumma inte den nådegåva, som är i dig och som du fick genom profetia, när de äldste lade händerna på dig.

Apg. 6:6, 8:17, 13:3, 19:6.

1 Thess. 5:19. 1 Tim. 1:18, 5:22.

15. Tänk på detta, stå fast i detta, så att dina framsteg blir uppenbara för alla.

16. Ge akt på dig själv och på läran,

och håll troget ut med det. Ty om du gör det, frälser du både dig själv och dem som hör dig.

Rom. 1:14. 1 Kor. 9:22. Jak. 5:20.

5 Kapitel

Paulus ger föreskrifter angående församlingens änkor och äldste.

En äldre man skall du inte tillrätta-visa med hårda ord, utan tala till honom så som till en far, till yngre män så som till bröder, 3 Mos. 19:32. 2. till äldre kvinnor så som till mödrar, till yngre kvinnor så som till systar, i all renhet.

3. Hedra änkorna, om de är rätta änkor.

4. Men om en änka har barn eller barnbarn, så skall dessa först lära sig att visa vördnad mot sitt eget hus och ge tillbaka vad de är skyldiga sina föräldrar för det som de har gjort för dem. Ty det är gott och välbehagligt inför Gud.

5. Men den som verkligen är en änka och lämnad ensam, hon har satt sitt hopp till Gud och håller ut i bön och åkallan natt och dag. Luk. 2:36-37.

6. Men en sådan som lever i vällust, är levande död.

7. Inskärp detta, så att ingen kan klandra dem.

8. Men om nu någon inte har omsorg om sina egna och i synnerhet sin egen familj, så har han förnekat tron och är värre än en hedning. 2 Tim. 3:5.

9. En änka må utväljas, som inte är yngre än sextio år och har varit en enda mans hustru,

10. och har vittnesbörd om goda gär-

ningar, om hon har fostrat barn, om hon har visat gästvänlighet, om hon har tvättat de heligas fötter, om hon har hjälpt de nödställda, om hon på allt sätt vinnlagt sig om att göra gott.

1 Mos. 18:4, 19:2. Luk. 7:38f. 1 Petr. 4:9.

11. Men de unga änkorna skall du avvisa. Ty när begäret vaknar vänder de sig bort från Kristus och de vill gifta sig,

12. och de drar domen över sig, eftersom de har brutit sin första tro.

13. Därtill lär de sig också att vara lata, i det att de går omkring i husen, ja, inte endast lata, utan också skvalleraktiga och nyfikna och talar om sådant som man inte bör tala om. Tit. 2:3.

14. Därför vill jag, att unga änkor gifter sig, föder barn, förestår var och en sitt hus och inte ger motståndaren anledning till att tala illa om dem.

15. Ty några har redan vänt sig bort och följt Satan.

16. Om någon troende, man eller kvinna, har änkor att understödja så skall han försörja dem och inte låta församlingen betungas med dem, för att den skall kunna försörja dem som verkligen är änkor.

17. De äldste som sköter sin uppgift väl, skall man anse värda dubbel heder, främst dem som arbetar med ordet och undervisningen.

Rom. 12:8, 15:27. 1 Kor. 9:11. Gal. 6:6.

Fil. 2:29. 1 Thess. 5:12. Hebr. 13:17.

18. Ty skriften säger: Du skall inte binda för munnen på oxen som tröskar och: Arbetaren är värd sin lön. 3 Mos. 19:13. 5 Mos. 24:14. 5 Mos. 25:4.

Matt. 10:10. Luk. 10:7. 1 Kor. 9:9.

19. Ta inte upp klagomål emot någon av de äldste, om det inte finns två eller tre vittnen. 5 Mos. 17:6, 19:15.

20. De som syndar skall du tillrätta-visa inför alla så att också de andra känner fruktan. 5 Mos. 17:4-5, 19:18.

21. Jag uppmanar dig inför Gud och Herren Jesus Kristus och inför de utvalda änglarna, att du iakttar detta utan någon förutfattad mening och inte handlar partiskt.

Gal. 1:20. Fil. 1:8. 1 Thess. 2:5. 1 Tim. 6:13.

22. Lägg inte förhastat händerna på någon och gör dig inte delaktig i andras synder. Bevara dig själv ren.

ApG. 6:6, 8:17, 13:3, 19:6.

1 Tim. 4:14. 2 Tim. 1:6.

23. Drick inte längre vatten, utan använd lite vin för din mages skull, och därför att du ofta är sjuk. Ps. 104:15.

24. Somliga människors synder är uppenbara och döms i förväg, men hos andra uppenbaras de först senare.

Gal. 5:19.

25. På samma sätt är även somliga goda gärningar uppenbara, och de som inte är det, kan inte förbli dolda.

6 Kapitlet

Tjänares plikter. Varning för falsk lära, ordstrider och penningbegär. Uppmaning till att kämpa trons goda kamp.

Alla slavar som är under oket skall anse sina herrar värda all heder, så att Guds namn och läran inte blir smädade. Ef. 6:5. Kol. 3:22.

Tit. 2:9. 1 Petr. 2:18.

2. Men de som har troende herrar skall inte förakta dem därför att de är bröder. Utan de skall tjäna dem desto villigare, eftersom de som tar del av deras goda gärningar är troende och älskade. Så skall du undervisa och förmana.

3. Om någon undervisar annorlunda

och inte håller sig till vår Herre Jesu Kristi hälsosamma ord och till den lära som hör till gudsfruktan,

Gal. 1:6-7. I Tim. 1:3.

4. så är han uppblåst och förstår ingenting, utan är sjuk av frågor och ordstrider. Sådant leder till avund, kiv, smädelser, onda misstankar,

I Kor. 8:2. I Tim. 1:4. 2 Tim. 2:23. Tit. 3:9.

5. och onyttiga stridigheter mellan människor, som är fördärvade i sitt sinne, och som har tappat bort sanningen och menar att gudsfruktan är ett medel till vinning. Drag dig ifrån sådana.

Rom. 16:17. I Kor. 11:16.

2 Tim. 3:5f. Tit. 1:1f, 3:10. 2 Joh. 10.

6. Men gudsfruktan med förnöjsamhet är en stor vinning.

Ords. 15:16. I Tim. 4:8. I Petr. 5:7.

7. Ty vi har inte fört något med oss in i världen och klart är att vi inte heller kan föra något ut ur den.

Job 1:21, 27:19. Ps. 49:18. Pred. 5:14-15.

8. Utan har vi föda och kläder, så låt oss vara nöjda med det.

Ps. 55:23. Ords. 30:8. Matt. 6:25. Hebr. 13:5.

9. De som vill bli rika faller i frestelser och snaror och i många dåraktiga och skadliga begärelser, som sänker människorna ner i fördärv och undergång.

Ords. 11:28, 28:20. Matt. 13:22.

Mark. 4:19. Jak. 5:1.

10. Ty penningbegäret är en rot till allt ont, vilket somliga har haft lust till och därigenom förts bort från tron och vållat sig själva många bedrövelser.

2 Mos. 23:8. 5 Mos. 16:19. Ords. 15:16.

11. Men du, Guds människa, fly sådant och sök ivrigt efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, tålmod och saktmod.

2 Tim. 2:22.

12. Kämpa trons goda kamp, grip det eviga livet, som du också har blivit kallad till och som du bekände dig

till med den goda bekännelsen inför många vittnen.

I Kor. 9:24-26. Fil. 3:12f.

I Tim. 1:18. 2 Tim. 4:7.

13. Jag uppmanar dig inför Gud, som gör allting levande och inför Kristus Jesus, som inför Pontius Pilatus har vittnat med den goda bekännelsen,

5 Mos. 32:39. I Sam. 2:6. Matt. 27:11.

Joh. 18:37. I Tim. 5:21.

14. att du håller budet fläckfritt och klanderfritt intill vår Herre Jesu Kristi uppenbarelse,

15. som han skall visa i sin egen tid, han som är den salige och ende Härs-karen, konungarnas Konung och herrarnas Herre.

I Tim. 1:17. Upp. 17:14, 19:16.

16. Han som är den ende som har odödlighet och bor i ett ljus, dit ingen kan komma, han som ingen människa har sett, och inte heller kan se. Honom tillhör ära och evig makt! Amen.

2 Mos. 33:20. 5 Mos. 4:12.

Joh. 1:18. Joh. 4:12, 20.

17. Uppmana dem som är rika i denna värld, att inte vara högfärdiga och inte sätta sitt hopp till ovissa rikedomar, utan till den levande Guden, som rikligen skänker oss allt till att åtnjutas,

Job 31:24. Ps. 62:11.

Mark. 4:19, 10:24. Luk. 8:14, 12:15.

18. och till att göra gott och bli rika på goda gärningar, att vara givmilda och dela med sig,

Jak. 2:5.

19. och så samla åt sig skatter så som en god grund för det tillkommande, så att de kan gripa det eviga livet.

Matt. 6:20. Luk. 16:5f.

20. O Timoteus, bevara det som har blivit anförtrott åt dig, och fly de oandliga och tomma orden och invändningarna från den falska, så kallade, kunskapen,

I Tim. 1:4f, 4:7. 2 Tim. 1:14, 2:14f.

Tit. 1:14, 3:9.

21. till vilken somliga har bekänt sig
och därigenom har farit vilse från tron.
Nåd vare med dig. Amen. 2 Tim. 2:18.

Det första till Timoteus skrivet från Laodicea, som är huvudstaden i Frygien Pakatienien.